ZLATKO RAJČEVAC

MARIJI S LJUBAVLJU

ZLATKO RAJČEVAC

MARIJI S LJUBAVLJU

— pjesme —

Slavonski Brod 1984.

Molimo da Vam Gospa brze Pomoći udijeli milost da duboko doživite svoju povezanost sa svojima u vječnosti, i da ujedno upoznate koliko je Marija prisutna svojim majčinskim srcem u svim Vašim problemima.

Zgb. 6. I. 1990.
Bogojavljenje

Zahvalne
ss. Uršulinke

Izdavač:
SVETIŠTE GOSPE BRZE POMOĆI —
SLAVONSKI BROD, Omladinska 57

Odgovara: Vid MIHALJEK

Tisak: GRO »Plamen« — Slav. Brod

UMJESTO PREDGOVORA

Majci
koja rodivši Jedinca Sina
milijune djece ima
i svakoga tko želi
za dijete svoje prima.

Ženi
u kojoj majku i siročad ima,
a jednako je majka
žutoj rasi, bijelim i crnima.

Ženi-heroju,
koja k'o majka
pônese najteže ljudske jade
i vrijednost svoju i sebe dade,
da se i beznadnima
rodi tračak nade . . .

. . . Toj Ženi majci-Mariji upućene su ove riječi i ovi reci kao zapisani trenuci nadahnuća i ushićenja pred Njenom veličinom.

Kao simbolični »hvala« za bratsku susretljivost i podršku u mom dosadašnjem pisanju ovu zbirku **»Mariji s ljubavlju« posvećujem** subratu svećeniku — **Preč. Vidu Mihaljeku.**

U Nuštru, krajem studenog 1984.

Zlatko Rajčevac

ŠTO MOGU REĆ O TEBI

Što još mogu reći,
a da nije znano
i nije rečeno,
ili napisat'
da nije napisano
o Tebi, Marijo
velika ženo,
koja si veličina
Nebeskih visina
tako vješto skrita
u sjeni još većeg Sina?!

Što o sjaju s visina
može uopće prozborit
srce iz blatne i prašnjave doli?!

Mogu tek
kucajima tog srca
koje Te ipak voli
i koje Ti se divi
izreć' kako ga boli
što u blatnom lutanju živi.

Što je prljavo, neposlušno
i nedostojno dijete
i često u njem nema
ni trunka, ni sjene
od tako uzvišene žene,
Majke tako čiste i svete!

Mogu
na žrtveniku kajanja
zapalit' svoju zloću
— neka gori
i diže plam u Visine,
koji nek svojim sjajem
kao pjesma zbori
o sjaju Tvoje dobrote,
Tvoje čistoće i ljepote
i Tvoje veličine!

USKLIČNIK SVEMOĆI BOŽJE

Marijo,
na granici
gdje ljudski razum staje
nastaje Tvoje biće
i mimo svake slutnje
rađa se čudesni lik.

K'o na novoj stranici
što se povijesti daje
— radosti pobjede što sviće —
tajnom šutnje
ispisan klik.

Klik
izrečen šutnjom,
a ipak se do na kraj svijeta čuje
i nezaobilazan
prisutan tu je
taj vječiti
čudesno izrečeni
po Tebi-ženi
svemoći Božje usklićnik!

TAJNA TVOG BIĆA

Kad bi ljubav plamen bila,
Ti bi, Majko, davno sagorila
i pepeo bila
u jednom svijetu
koji bi od Tebe
postao buktinja.

I kad bi se mogle
zbrajati boli
srca koje kao Tvoje voli
nemoćne bi i nedostatne bile
sve formule računske
u ljudskoj školi . . .

. . . Al' da prikaže razmjer
tajne ljubavi
kojom Tvoje srce voli
i misterija Tvoje patnje
i Tvojih boli
ne postoji mjere.
I nikakvim razmišljanjem
i po nikakvoj školi
ljudi Te shvatit ne mogu . . .

. . . Tajna je Tvog bića, Majko,
tek donekle shvatljiva
i prihvatljiva
očima vjere
po onom što znamo
i što vjerujemo
izvan svake mjere
o neizmjernom i svemoćnom Bogu.

IME MOJE MAJKE

Pitate; kako se zove moja Mati?!

Ime neponovljivo, jedinstveno,
kadro pakost, zlobu i himbu strti.
Ime je njeno
poziv u život i uništenje smrti.

Zove se i dar visinâ,
a strah i trepet silama pakla.
I Majka što rodi Sina
koji ûskrisi nadu u sreću,
što se o neposluh spotakla.

Ime joj je izdanak svemoći
i ljubav u čudo pretočena,
lijek protiv jada i nemoći
i Djevica
istovremeno i majka i žena.

Mogu je zvati i posijane boli
koje radošću rode
na tlu srca, koje Ona nosi,
a koje voli
u ime spasa i slobode.

Naziva se i sušta skromnost
odjevena beskrajnim sjajem
Marija-majka
tako obična, a izuzetak žena
čije oči zrače Rajem.

Zovem ju i oaza
u pustinji lutanja
grešnim bespućima
i neugledna,
al' jedina staza do izlaza
iz labirinta
među mnogim lažnim putovima.

I
želite li znati
kako se zove moja Mati,
znajte;

Ime je Njeno
od bezbroj imena
što su Njome izrečena
i svakim se može zvati
to stvorenje Božje,
a Roditeljka Boga,
mati svakog materinstva,
moja draga Mati
Marija Žena
iznad sviju ženâ.

TVOJE IME

Kada je Bog
pravedni
iz gnjeva svog
ljubavlju
htio palom čovjeku
ususret izaći.

I kad je stog
s beskrajnog Božanskog
prijestolja svog
u vrijeme
međ ljude
trebalo saći,
iz usta Mudrosti vječne
dobrotom je
tek IME izrečeno.

Ime Tvoje,
Djevice, Majko i Ženo,
što se nad ponor nadvilo
i izrečeno
jaz
između ljubavi i smrti
premostilo.

Izrečeno je ime Tvoje,
MARIJO.

NA MALU GOSPU

Tebe je, Ženo,
i Tvoj lik k'o izuzetak
snovala Ljubav
taknuta vapajem pokoljenjâ.
Tvoje je postojanje
doziv'o bolni krik
proigrane sreće
što ne priznaje svršetak,
ni u zrcalu smrti
smisao rođenja.

I stog je ovaj dan
skladanje himne sreće
što utišava bolne krike,
uzdahe i vapaje.
stog je Tvoj, Majko, rođendan
trenutak što prestati neće,
već prelijevajuć' se u vječnost
od srca do srca,
iz duše u dušu,
iz naraštaja u naraštaj
prelazi, biva i traje . . .

. . . I zato danas
sretan sam, Majko,
i pjevam,
jer Tvoj rođendan
i mom rođenju
i postojanju
radost i smisao daje.

PRED GOSPOM BRZE POMOĆI

Marijo,
k Tvojoj ispruženoj ruci,
k utočištu
i najsigurnijoj luci
plove moje misli
noseći molbe
i vapaje jadâ
što su život stisli.

K Tvojoj darežljivoj ruci
pružam sklopljene ruke.
U njima molitvu,
u molitvi sebe,
svoje srce i njegove muke.

K Tebi, Majko brze pomoći,
pred Tvojim likom
u tišini
i u samoći
pune pouzdanja
ja upirem oči.

Treba živeći, Majko,
kroz nebrojene dvojbe,
opasnosti i nesigurnosti proći,
a teško je često
biti zatečen, slab,
nespreman i sam.

Marijo,
Majko brze pomoći,
u trenucima teškim
uza me budi
u pomoć priskoči!

MOLITVA GOSPI BRZE POMOĆI

Gospo brze pomoći,
pred Tobom klečimo.

Vijek nam danas
teče strelovito.
Munjevito rasuđivat' treba,
a lako se zgriješi.

Budi uz nas na pomoći,
jer Te mi prosimo;
izmoli nam osobito
znat' pogledat'
k strani Neba,
da nam milost dvojbe riješi.

Majko brze pomoći,
u suvremen svijet nam poći
u kome smo često izgubljeni
zbog tjeskobe što ga prati,
jer nemire mnoge rađa.

Izmoli nam, Majko, moći
kroz nemire mirno proći,
ne zbunit' se zatečeni.
Da se stalnost duha vrati
za kormilo naših lađa.

Djevo brze pomoći,
mnoge pute život nudi.
U trci s vremenom
lako se zaluta.

Ti svojom pomoći
svakog trena uz nas budi,
da pod teškim jurnjave bremenom
ne skrenemo s Božjeg puta!

HODOČASNIČKA PJESMA
(Gospi brze pomoći)

Majko brze pomoći,
k Tebi dođosmo.
Svoje jade, nemoći
sobom donijesmo.
Jer tko će nam pomoći,
ako nećeš, Majko, Ti
:Gospo, Djevo brze pomoći:

Primi pozdrav od svih nas,
Majko draga, Ti.
Pjevamo Ti svi u glas
puni radosti.
Pjesmom sebe dajemo,
klicat ne prestajemo:
:Zdravo, Majko brze pomoći:

U svakoj nam potrebi
zagovaraj nas.
Dar izmoli vjernosti
do na smrtni čas.
Tebi se izručamo,
Tebi preporučamo
:svoje dane i svoj vječni spas:

Obdari naše domove
svjetlom radosti.
Štiti, Majko, majke sve
i cvijet mladosti.
Jačaj naše očeve,
blaži žulje njihove.
:Da svi svima darom budemo:

Domovinu čuvaj nam
i daruj joj mir.
I svijet cijeli obdari
mirom potrebnim.
Da svi ljudi hvale Ti
na majčinskoj dobroti
:složno, bratski, pjesmom ljubavi:

Kući sada krećemo,
blagoslov nam daj.
Bdij nad nama, molimo,
putem do na kraj.
I pjevamo; hvala Ti
za tolike milosti.
Zbogom, zbogom, zbogom, **Marijo,**
zbogom, Majko brze **pomoći!**

KOD KAMENITIH VRATA

Neka zanosna sveta tišina
i po kamenju prosuta patina
što su je nanijela stoljeća,
koja šuti, a ipak govori.
Mnoštvo raznolikih svijeća gori
i plamen im tinja
k'o neugasiva buktinja
vjekovne vjere jednog naroda.

Usred plamena svijećâ
okružena pogledima cvijeća
prastara potamnjela slika
Marijina lika
motri mirno svakog,
pa i mene-prolaznika.

Oko Gospine slike
na nebrojene kamene ploče
urezan vjekove dugi HVALA
za sve što je posredstvom svojim
Božja Mati izmolila i dala.

Kao da je povijest jednog roda
dio svojih stranica
ovdje ispisala.

Iz tišine
u polumraku
čujem u zraku:
»Zdravo Marijo . . . Sveta Marijo,
moli za nas . . .«

Kako prije sto godina,
tako jučer, tako danas . . .

I sluša srce, sluša
šapat tisućâ prolazničkih duša,
njihovih sudbina, molbi i vapaja
iz pokoljenja u pokoljenje.
Mole milost, utjehu, oproštenje
djeca mnogih naraštaja . . .

. . . I ne mogu se otet' dojmu
koji sve to u meni stvara;
vjekovna je vjera u Mariju
sinovâ roda Hrvatâ
bez baldahinâ, oltarâ,
bez lusterâ i zvonâ
— jer je tu prisutna ONA —
sazdala velebnu spomen-katedralu,
koja Joj postojanjem daje hvalu
od običnog,
najobičnijeg gradskog prolaza,
od KAMENITIH VRATA.

IMA JEDNA LJEPOTA

Ima jedna veličina
skromnošću izatkana
u velebnu sliku
Majke što drži Sina.

Ima jedan cvijet
neugledan,
a tako raskošan
k'o najljepša rozeta
što katedrale krasi.

Ima jedan svijet,
koji u cijelosti shvatit' ne mogu
— sa zemlje je na Nebo uzet
da posluži ljudima i Bogu —
ka kom se gleda
kad svijet ideala se gasi.

Ima
jedna neugledna ljepota
i skromna raskoš
čije je ime
cjelovom Neba
postalo melodija
koja s milijunâ usana romoni
kad zvono zazvoni:
»Ave MARIA«!

BLAGOVIJEST

U tišini svitanja
svim vjekovnim tminama,
zahvaljujuć' poslušnosti Visinama
na skroman ljiljanov cvijet
kaplja je nebeske rose
šutke pala . . .

. . . Kad je na svjetlu riječi:
»Zdravo milosti puna . . .«
ta kaplja zablistala
povijest je u čudu stala
pred tajnom prizora
koja je razum zagolicala:

U tišini svitanja
punoj čuđenja
i nebrojenih pitanja
jedna je žena
noge bose
mirno
bez straha
najotrovnijoj zmiji
na glavu stala . . .

. . . I u trenutku jednog svitanja
skrivajući utjelovljenu tajnu
neodgovorenih pitanja
Marija
— istovremeno djevica, žena i majka
svjetlom je BLAGE VIJESTI
obzorja budućnosti
obasjala!

DADE TE GOSPOD

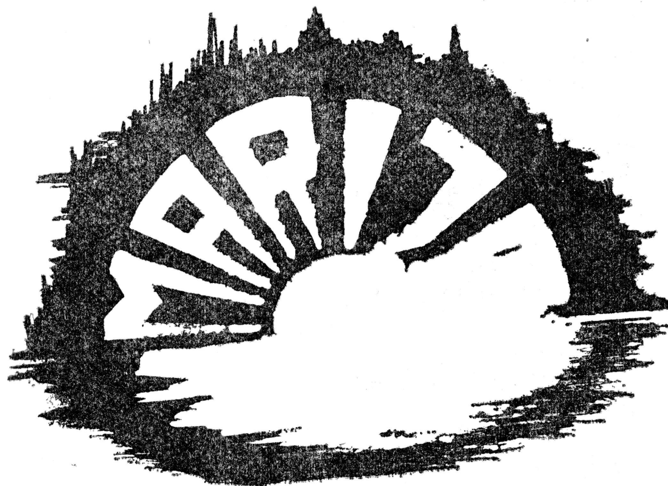
Dade Te Gospod
po poslušnosti Tvojoj
k'o mirisan dašak Neba
nad beskrajnim zadahom
ljudskih neposluha.

Dade te za okrilje
nejakoj djeci svojoj,
na koju lukavstvom vreba
i lažnim strahom
zavist Zlog duha.

Dade nam Te Gospod
u providnosti svojoj
k'o tračak sunca
za dane buduće:
teške, tmurne i žuljave.

Dade nam Te
u dobroti svojoj
za Majku,
da uspevši se do vrhunca
pružajuć' moćne ruke
vodiš iznemoglu djecu
do cilja, do krila Tvoga,
do vječne slave.

Dade nam Te Gospod
u svemoći svojoj
k'o najveće
što nam je mog'o dati:
da budeš spona
što nas s Njime veže
— istovremeno Njegova
i naša Mati.

MARIJINO SRCE

Žrtvenik je
odricanja sebe
da se Božjoj namisli posluži
to Srce,
koje jer voli,
herojski
bez suza
prima u se boli,
da mjesto njih
radosti pruži.

To srce žene
što trpeći ljubi
srce je heroja,
koje ljubeć'
šutke ukazuje
kako se bori do kraja.

Nema za njeg
bitke izgubljene.

Iako je ranâ
— ne zna im se broja —
ono izgarajuć'
samo sebe gubi,
da ljubav urodi
plodovima Raja.

Marijino srce
stjecište je boli,
koje osmišljava žrtvu
ljubavi što voli
vidjet sebe mrtvu
na putu slobode
— samo da se
radosti njene rode!

U IME LJUBAVI

Poput vjerna
brižna čuvara
dragocjenog blaga
iza vela
skrovite tišine
Ti si se skrila.

Skromna i smjerna
tajnu si čuvala
svog srca i tijela
u koje je moć s Visine
Nebo zatočila.

I tajnu si nosila
poput čuvara brižna
vjerno do kraja,
da bi je na mig Neba
ljudskom rodu dala.

I premda si tako skromna bila,
postala si nedostižna.
S odanosti »Stvari Raja«
uzdiže Te Bog
do prijestolja svog
i ûčini Kraljicom Neba,
da Ti u ime Ljubavi
kaže: »Hvala«.

MOLITVA U ŠUTNJI

Već dugo
pred Tobom, Majko,
šutke ja klečim . . .

. . . Ne šutim zato
što Ti ne bih imao što reći,
već su nemoćne i slabe riječi,
da mogu izreći
što sve u dušu navire
Tebe motreći.

I zato,
premda šutim,
Ti iz pogleda očiju čitaš
kakvi se sve osjećaji
u srcu kriju
i koje sve molitve
iz njega kliju,
al' ih nevješto dijete
što pred Tobom — tajnom kleči
preplavljeno bujicom slutnji
nije kadro reći,
već jedino
pogledom zadivljenim
prema Tvom liku
u šutnji.

MAJKA PRED MARIJOM

O Majko majčinstva,
Ženo neshvaćena,
Ti najbolje znaš
što znači bit' majka
i zvat' se žena.

U dušu uzdrmane majke zaviri
i vidi
koliki vrebaju obziri
i izviru nemiri
u ova teška vremena
na putu kojim treba poći
majka-žena.

Pred Tobom, Majko, stojim
usamljena sred neshvaćanja
i molim:
»Okriljem svojim
majčinskog prihvaćanja
korake moje učvrsti
i pogled u budućnost smiri.

Bar djelić hrabrosti
od Betlehema do Golgote stečene
prelij u moje srce,
srce djeteta Tvoga,
a majke-žene,
da me na putu
ne smetu i ne skrše
nikakvi preziri«!

MOLITVA JEDNE MAJKE

Marijo,
Ti si majka
i znaš kako srce boli
kad se majčinski voli
neposlušno i tvrdoglavo dijete
kom opasnosti prijete
da mu se propašću osvete.

Znaš
da majčinsko srce
usprkos maču boli
sebi ne odoli,
već i dalje voli
i moli:

»Marijo,
Majko ljubavi svete,
zaklinjem Te srcem svojim
— ojačaj moju ljubav
snagom molitve do beskraja,
da barem ona
kao nit spaja
— do kraja —
Tebe i moje nesretno dijete.

Marijo,
Majko ljubavi svete,
sjeti se da sam mati,
a Tvoje dijete«!

MAJCI ŽALOSNOJ

Majko žalosna,
strahota Kalvarije
bolima ti para grud . . .

. . . No u Tvom oku
suza ne blista
od žalosti
zbog umirućeg Krista . . .

. . . Od pogleda
daleko u budućnost
dušu Ti
tupa i nijema
bol je napunila,
koja je i ovu strahotu zasjenila.
Kao da si zanijemila
motreć' neshvatljivu ćud
tolike djece svoje
za koju će sve ove strahote
Križa sa vrha Golgote
ostati samo »ludost križa«
i ipak biti uzalud!

O Majko žalosna,
djeca smo Tvoja.
Nek Tvoja nijema majčinska bol
za našeg boja
s napašću neposluha
dadne nam sluha
za ljubavi jecaj
i takne i našu grud!

ZAŠTITNICI BIJEDNIKA

Draga Majko,
koja si prijatelj
ljudske bijede, patnje i jada
i iz dana u dan
sa njima drugueš,
a jedini Ti neprijatelj
biva ljudska propast.

Molim Ti se žarko;
među mnogim uzdasima,
molbama i vapajima
i moj glas da čuješ
što ga šaljem sada
za buduće dane
kad mi možda — molit — snage ponestane.

A trebat će
moć' se odrvati.
Il' propasti, il' ostati.

Zaštitnice bijednih
kad prevagne napast
k meni ruke pruži
i s mojom se bijedom druži.
da mi možda očaj
propast ne postane!

MOLITVA BOLESNIKA

Marijo, pred Tobom sam
i molim.
Snašle su me bolesti i patnje
ove suzne doli.

Majko boli, i moja si mati.
Milost mi izmoli,
da srce shvati
da nisam suvišan na svijetu
dok ovako patim.
Tâ, Krista pod križem
na Golgotu pratim
pomažuć' da se izgubljeni život vrati
onima koje voli.
K'o Tvoje dijete, a Kristov brat
i ja sam jedan od njih.
Trpeći ljubav mu vraćam,
jer najvjernije se voli
baš dijeleći boli.

Al' dok ovako stojim i molim
gledajuć' u oči patnji
poželim pobjeć' od nje
i pomalo se bojim.

Majko boli, milost isprosi,
da se snaga vrati
— ne proklinjat'
već ustrajati do kraja.

Kao što si pratila Krista
i mene prati,
da ne budem sam,
već iz prisutnosti Tvoje shvatim;
nije patnja sebi svrhom.

Njom je Isus vratio život
i otvorio vrata Raja.
A u Majčinu se srcu
moja patnja
s Njegovim trpljenjem spaja.

Majko,
prisutnošću svojom
mom trpljenju smisao vrati
i ne ostavljaj me,
već me pod mojim (Kristovim) križem
hrabri i prati
do kraja!

MOLITVA MAJCI

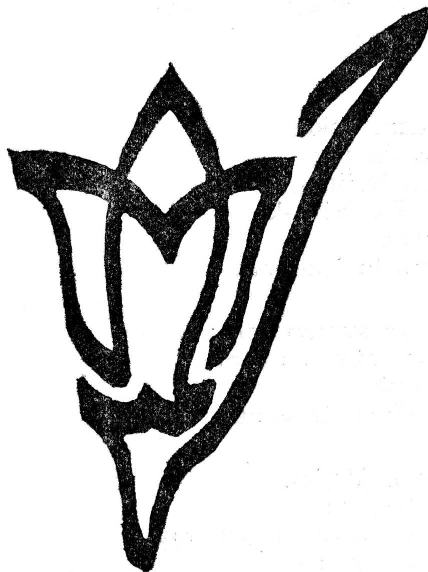
Tebi, Ženo,
koja si bila kadra
strpat sve sumnje
pod noge Vjeri.

Tebi, koja si bila hrabra
ponijet neshvaćanje
u nečuvenoj mjeri
da se ostvari naum od praiskona
— da postaneš »ONA«,
koja će otvorit Rajske Dveri.

Tebi pred noge
svoje sumnje stavljam
i nesigurnosti svoje
koje se boje
i preklinjem Te
dok Te molitvom pozdravljam:
»Prepoznaj me, Majko!
Tâ, sin sam Tvoj,
a Kristov brat.

Prihvati me za ruku
i stazom vjere me vodi,
jer sa sumnjama bijem boj.
Sa strahovima vodim rat
žvačući vlastitu muku
što mi ponestaje snage
kročiti sam za svojom težnjom;
u visine — k slobodi!«

Zato sklopljenih ruku
pred Tobom klečim,
a ne stojim
ja što se pomalo bojim
i vapim: »Vodi me, Majko, vodi«!

ZVAT SE TVOJE DIJETE

Majko,
ja ne znam kako,
al' znam da jesi
čudo nad čudima,
kad Te Gospod tako
divno ûresi
jedinu među ljudima.

Duhom Te svojim tak'o
da dadneš majčinstvom
dio Nebesih
svim ljud'ma drugima.

I zato me, Majko,
radost obuzima
i sreća se razliva u grudima
što me ime resi —
zvat' se Tvoje dijete,
pripadat ljudima.

OKVIR ZA MAJČINU SLIKU

Od najdražih biranih riječi
okvir sam ispleo
za Tvoju, Majko, sliku.

Zanosnim pogledom djeteta
što pred Tobom kleči
taj sam okvir obojio
za ures Tvome liku.

Vijencem
od tihih drhtaja duše
koja Te voli
ovjenčah Tvoje predivno lice.

Kucaje srca
što pred Tobom moli
pretopio sam
u blistavu krunu
za glavu Tvoju,
Majko i Kraljice.

No, što je sve to
spram pojave Tvoje svete?!
Al' primi, Majko,
jer u taj je okvir
uplelo svu svoju ljubav
jedno Tvoje dijete.

HVALA TI MAJKO

Hvala Ti, Majko,
što postojanjem svojim
primjer vjere daješ
kad sam pokoleban
i kad sam nestalan.

Zahvaljujem, Majko,
što u čekanjima svojim
ruke širit ne prestaješ,
ma da sam nevrijedan.
Bezbroj put sam bio nezahvalan.

Hvala Ti — velim,
jer sam mnogo puta
iz obijesti
bjež'o iz Tvoga okrilja,
a Ti ipak povratke ne brojiš.

Hvala Ti bićem cijelim,
što na kraj' svakog puta
mojih nevjernosti
k'o najdraža zbilja
vjernošću svojom
čekajuć me stojiš.

Zahvaljujem, Majko,
što Te srce ima
kad treba prići Bogu
s bremenom svijesti svoje zloće.

Hvala Ti,
što me sreća obuzima
da Te prizvat mogu
i ne moram svom Bogu
sâm bez igdje ikog
k'o jadno siroče.

SADRŽAJ